

עוון ארצות חג אביב שמח!!

מסביב לשלחן השבת

ילדים יקרים, פרשת השבוע פותחת בצוויו לכהנים: "וצו את אהרן ובניו לאמר, זאת תורת העולה". את רואים שהשקב"ה אמר למשה רבינו לשנות לאן מניחם הצווי הקטל. מדוע בדרך כלל נכתב "אמר אלי" או "דבר אלי", ואילו כאן נכתב "צוי", עונה כשיש על פי דברי תנ"ך: "אין צו אלא לשון זרוז, מיד וגדורות".

הקרבנות שהקרבנות שצטוו בה הכהנים, היא מצנה לדורות. צריכים לעשות אותה בכל יום ויום באותו האופן בדיוק. יש חשש שהכנה וקיס את המצנה בצורה של "מצות אנשים מלמדה" מתוך הרגל ושאנה וללא כונה. לכן התורה הוסיפה זרוז מיוחד. ובמסיף ה"חכם סופר", שכן הוא גם בנוי סח התפלה בברכות השחר: "אשרנו שמיים שמיים ומעריבים... **בכל יום תמיד** אומרים פעמים **באהבה**, שמי שפירא...". מפני שאנו אומרים את קריאת שמיים פעמים "**בכל יום תמיד**", יש חשש שההרגל יגבר עלינו ולא נתכוין כראוי, לכן אנו מוסיפים בהתעוררות המיוחדת של "**באהבה**". מדוע צווי גאון לשון וזו אמר כי לקרבו עולה ולא לכל הקרבנות? עונים הכמי המוסר שקרבו עולה הוא קרבו שהכהנים לא אוכלים מבשרו ולא נהנים ממנו כלל, לכן דנקא בו, יותר מבשר הקרבנות - התורה הדגישה זרוז יתר, כדי ללמד שגם מצוות שאין לנו הנאה מהן כלל - אנו נעשה אותן בכונה ובשמחה לשם שמים. בזמים אלה לפני חג הפסח, נבחרת מצות כבוד הוריהם שלנו. האם אנו נוניס בשמחה לבקשת עזרה וסיוע בהקנות להם, האם אנו מסייעים בשמירה על חסדנים שלא יפריעו להקנות, ועוד. כמו שלמדנו, אנו צריכים להשתדל לקים את כל המצוות בשמחה ולשם שמים, לא רק מצוות שאנו נהנים מהן אלא גם מצוות שקצת קשה לקים. כך נוכל להגיע להג הפסח מוכנים וטוהרים, לחגוג יחד את ליל הסדר בשמחה, להרבות בספורי יציאת מצרים, ובעזרת ה' יתקדם בנו: "**בנינו נגאלו ובניסון עתידים להנאל**".

מה רבו מעשיך ה'...

משפחתנו של יהודה עקלה לירושלים כדי להשתתף במשחת הקמת בית המקדש ("ההרבה" באמצע הרחוב נתקלו לפתע בקבוצת יונים גדולה שתר לו לא הרף אחר פרויז מיוז. "אני רוצה להאכיל את היונים!" קרא יהודה וישאר לנו להם מאורות הבקרו", "כן, נשארה חתיכת לחמניה" אמרה אמה. "אתם יודעים", אמרה חגית "למדנו, שהיונה היא צפור מיוחדת מאוד!" "במה היא מיוחדת?" שאל אבא. "ישנם סוגים רבים של יונים", ספרה חגית "אולם בארץ הנפוצות ביותר הן יונת השלע ויונת הבית שנקראות לנו כל כך. בשונה מבשרן חמים רבים, היונים שאורזות כל חתיכה עם גו אוחד בלבד. בני האנו בניס יבחד את הקר, וברגע שהוא מוכן, מטילה היונה 2 ביצים קטנות בתוכו. לאחר מפר שבעות בוקעים הגוזלים וישני ההורים "מניקים" אותם עם "חלב יונים" מיוחד שנוצר בגרום!" "וואו!" קרא יהודה "זה באמת מיוחד!"

יונה עוד כלום... אמרה חגית "אפשר להשתמש ביונים כדי להעביר הודעות ממקום למקום, בזכות יכולתן המיוחדת של היונים למצא את הדרך חזרה אל ביתן גם כאשר התרחקו ממנו מאוד. את המכתב ששחררה עפה היונה לפי ריחות שזכרה מהדרך ומיקום השמש שמים בחזרה אל השורבך וכך מביאה את המכתב ליצוריו".

שינוי ניקוד שינוי שמאות

חלק קדמי בגוף בהקמה
שנוי נקוד - ראה למחבר

התקלים הפנימיים בהקמה
שנוי נקוד - מלמדה

אסור באכילה
שנוי נקוד - לא שקרי

הפנימון
הפנימון
הפנימון
הפנימון

כותב עליו ילדים
הרב ישראל שנת
הרב של יחזקאל
המורה ירמיה

גדולי ישראל

ר' שלמה נולד בשנת תרע"ד בעיר ברלין שבגרמניה. בזכות דקותה של אמו הוא נצל מרחה ההשכלה ששרתה במקום. בבחרותו נכנס רבינו ללמוד בישיבת מיר שבפולין ונדבק בכל נימי נפשו "במשנית" ר' ירחם ליבוריץ וצ"ל. למרות שר' ירחם חי רק שנה אחת אחר בא תלמידו, כל דבור ומעשה שעשה, נחרטו על לבו של ר' שלמה ועליהם יסד תפילת היום של תורה ומוסר. בערב מלחמת העולם השנייה, עבר ר' שלמה לשבדה, מדינה נייטראלית, ושהה שם שמונה שנים עד סיום המלחמה. בשנים אלו, בארץ נכרה, התמסר רבינו בכל כחו ובמסירות נפש עלאית, להצלת יהודים מחרב האויב ובית מדרש שהוקם על ידו הפך למשרד הצלה. רבינו הצליח בדרך פלאית להשיג ויוזות לשבדה ולקוסטאר (אי בשליטת הולנד) מהקונסול ההולנדי. שיחותיו המוסריות של הרב, היו לשם דבר וקה משיקיע פהם את כל כחו כדי לבנות בגין של תורה וייצא שמים בקרב התלמידים. רבינו אהב את תלמידיו כמו את בניו וקה מחנך מפלא. הוא הבין את בעיות הדור והציג פתרונות בדרך המוסר. כלל גדול היה לו שהיה חוזר עליו שהיום מקריבים ומתקנים **רק באהבה**. פעם מצא רבינו בחור ישן במפתחו באמצע היום. הוא לקח נר וכתב עליו - "מחזיקה שנת הערב - נא לא להפריע" ותלה אותו על הדלת. אותו בחור מעולם לא חשיר יותר מסדרי חשיכה. במרוצת השנים התפשטה השפעתו על בני הישיבה במסגרות שונים. ספרו המפורסם "עלי שור" הפך להיות ספר מוסר לבנין המדות לכל בן ישיבה ואוהב תורה. פעם נכנס ר' שלמה לדבר עם ידידו הרב מרדכי צוקרמן וצ"ל והתעני עמו, שהיות והוא היום בן 88 הוא מתלבט במה עליו להתחזק, ר' מרדכי חשב וזו ענה כי עליו להתחזק במדת הצעלנות. מאז, למרות חולשתו ספר רבינו על כל שיחותיו בק בעמידה. זיעניא.

את המשובות לחידה: **יקרא**

יו ישראלי: **דבקה**
08-6610015
אי דואר אלקטרוני: **tairneri@gmail.com**

הסיפור שלי

במבט נוסף... חלק 2

"אני לא אוהבת את פסח" הדס מלמלה לעצמה. היא הסתפקה על צימנים הגרבים הענקית שהיא צריכה למין ולסדר והמשיכה לרטן בינה לבין עצמה. "הדסי, הכל בסדר!" שלומי, אחיה הגדול, הציץ מפתח הדלת, הוא שמע אותה מדברת לעצמה ולא הבין. "עם מי את מדברת?" "שאל, הדס חזקה במבוכה, "עם אף אחד... פשוט... אז... לא אוהבת את פסח!" שלומי הרים את הגבות שלו בפליאה: "מה יש לא לאהב בפסח?" הוא נכנס לחדר, "חפש ארץ, יוצאים לטיולים, נפגשים עם כל המשפחה, נפגשים עם חברים, מה רע?" הדס משכה בכתפיים, לשלומי יש נטייה לראות הכל באור טוב. היא כבר הבירה, ממנו היא לא תסבל תמיכה. "אני אגיד לך מה כע. כל המכתות הזה לפני, כל היום מנקים ומנקים, אוכלים בחוץ ועוד בחד פעמי, נוקרים שלא לפני חמץ, אמה כל היום רצה בבית, מנסה להספיק ולהספיק, ולנו, לנו אין דקה לנשם!" הדס אמרה הכל בנישימה אחת, ושלומי צחק בתגובה, הדס נעשה: "למה אתה צוחק? אתה חושב שאני לא צרינית? אני לא אוהבת את פסח!" שלומי חנך אליה בחזרה, "אתה שושעמי, זה פשוט ענין כל הסתכלות. בוא, נעשה סיבוב בשכונה" הדס הרימה את גרביה בשתי הדיים ושאלה בקנים נואשם: "עכשו!" שלומי חזק וזמר: "כן, זה לא שיש לגרבים לאן ללכת... חוי מנו, אני רוצה שתלמדי להסתכל נכון!"

הדס לא הבינה למה הוא מתכוון אבל בחצי לב היא הסכימה לצאת ולהשאיר הכל מאחור. שלומי והדס טילו בנחת, הם עברו בין בפתים בשכונה. לאן שהסתכלו, כלם היו עסוקים במקרץ בגניון ובסדר, היה נראה כאילו כלם הוציאו את לב הבית לדשא, ספות, שידות, כסאות... שולה, השכנה שלהם, הסתכלה עליהם בתדהה: "מה, אמה כבר סימה לפסח שאתם מטיילים לים בקיץ? יומיים לפני חג?" היא נאנחה בצניפות ומחשיכה, "נאשר לי כך את חדר הבקניה..." שלומי חנך אליה בנימים, "אחתי בהפקעה" הוא ענה, היא התקדמו עוד קשת, הדס הסתכלה על שלומי ואמרה: "אתה רואה? הסתירה נל. תראה, כלם עובדים כמו עבדים ממש..." שלומי, לעומתה, כך חנך, נשם נשימה עמקה מולא ראות ואמר: "אח... הרים הזה. הדסי, את מריחה את הרים מהיחיד הזה?" המסר יבוא...

תאיר ניר בנשיאות הרב ניר בן ארצי שליט"א בס"ד, גליון מס' 48 פרשת צו י"ב בניסן תש"ע

ברכות

צדאש צדיק

מורנו ורבונו

הרב ניר בן ארצי שליט"א

יקבל את המוני

בית ישראל לברכה

בבואהנו"ס

"רינו ישראל"

שבחלמים

א"ה ביום רביעי

ט"ו תשרי

א' תור"ס ספה 10:10 ו11 לטיווח

החל מהשעה 10:00 ועד 18:00

מצווה להקביל

פנו רכז כהרגל

סבא,

זו הזכות שלך.

3535 דאשי

וקבל הזכרת אחיר

לקניה משפחתית

תפילו בית אל

150000

www.tefillin.co.il

02-9975155 | 1-800-795554

זמני שבת

כניסה לבית

17:18 ירושלים

17:35 ת"א

17:33 ב"ש

17:25 חיפה

זמני שבת

18:31 ירושלים

18:33 ת"א

18:32 ב"ש

18:33 חיפה

תאיר ניר

בנשיאות הרב ניר בן ארצי שליט"א

טובס תלמיס 24 עד לטיווח 15:15

15:15-17:35 ו1-597-597 פקס 08-46110015

יורא"ל, **tairneri@gmail.com**

תאיר ניר

בנשיאות הרב ניר בן ארצי שליט"א

טובס תלמיס 24 עד לטיווח 15:15

15:15-17:35 ו1-597-597 פקס 08-46110015

יורא"ל, **tairneri@gmail.com**

נקודת אור - הרב אמרי בן דוד שליט"א

מעבדות מצרים לעבודת ה' וחירות עולם

חג הפסח הוא חג החירות. אנו חוגגים את יציאתו של עם ישראל משעבוד מצרים לחירות עולם. אך צריך להבין מהי אותה חירות? הרי נאמר למשה "בהוציאך את העם ממצרים **תעבדן את האלוקים** על החר הזה" (שמות ג' ב), וביבלנו על עצמנו **עול** מלכות שמים **ועול** מצוות. את כל, מהי משמעות דברי חז"ל ש"אין לך בן חורין אלא מי שעוסק בתורה?"

כדי להבין מהו "בן חורין", חייבים אנו ראשית להגדיר מהו "שיעבוד". אמנם נכון הוא, שאינו משועבדים כיום למצרים אך מצויים אנו בהרבה מצרים: שצריכים אנו להשתחרר מהם. בשם כולל ניתן לומר שהשיעבוד שלנו והמצרים שלנו נהנים בהם הם ה"יצר הרע" בלבבושי השונים, על כן החירות היא שחרור משלטון ה"יצר הרע". אותו יצה"ר נמשל בפסח ל"חמץ" שאותו צריך לבער כליל מהעולם, ואנו מצויים עליו ב"לב יראה ובל ימצא" ומחפשים לבערו "בחורים ובסדקים". היכן היצר הרע נמצא? כיצד הוא שולט בנו? אין כאן חקוקם לפרוש את כל הריעה אך נאמר שיש שלושה מוקדים עיקריים: 1. יצר הרע הנמצא בתוך האדם, הבא לידי ביטוי דרך גרשות שליליים, מראות אסורות, תאוות, דחפים בלתי נשלטים. יצר זה דואג להחשיב למעלה ראשונה את כל מה שהאדם רוצה, שואף, ומכאן שהאדם משתעבד לאניו שלו וכל מחשבותיו הם - כיצד למלא את רצון האני? שהוא ה"יצר הרע". מי שהוא "בן חורין", ליבו מסור לו, ולא הוא מסור ביד ליבו. השכל שליט על הדב עד כדי כך שחשבה או מחשבה רעה, מסוגל להא לא לצרו מחשבה זו ולחשוב על דבר טוב.

- שעבוד האדם לסביבה החברתית שלו גורם לו לעשות מעשים רבים בצפייה שהחברה תכבד ותעריך אותו.
- מוקד שלישי הוא המחשבה של האדם ה"נעולה" בתפיסות ישנות ומוטעות, סטיגמות למיניהם או

במחשבה שמה שהיה הוא שיהיה. כשהאדם לא "נפתח" לשינויים - הוא לא מתקדם בעבודת ד', ולא מנסה להבין מה ד' רוצה ממנו. בן החורין האמיתי הוא עבד ד' בכל רמ"ח אבריו ושס"ה גידיו. כל רצונו האשי הוא לעשות את רצון ד'. עבד ה' מבטל את האני המוחמץ, והופך אותו להנין. אכן, אז אין לאני שליטה אלא נשמתו ורוחו לאני. אז, אז אין לאני שליטה אלא נשמתו ורוחו שהם חלק אלוך ממעל, הם השולטים. עבד ה' אמיתי אינו רץ לעשות רצון אחרים אלא רק את רצון ד'. אמנם כתיב "והייתם נקיים מד' ומישראל" (שמות י"ג) וביבלנו על עצמנו **עול** מלכות שמים **ועול** מצוות. את כל, מהי משמעות דברי חז"ל ש"אין לך בן חורין אלא מי שעוסק בתורה?"

כמו שבפרט כך בכלל

כאדם הפרטי - כן כלל ישראל. א. היצר הרע הפנימי הקשה שיש בעם ישראל הוא יצר המחלוקת, המונע ממנו להיות כנוף אחד, כאיש אחד. רק מתוך אחדות יכול עם ישראל למלא את ייעודו ותפקידו להיות ממלכת כהנים וגוי קדוש. כדי להגיע לאחדות, צריך לבטל את האני שהוא הגורם המפריד בינינו. רק אז, ניתן יהיה להגיע להחלטה של כל האומה - לעשות רצון ד'.

אסור לנו להיות מושפעים מהסביבה, הקרובה והרחוקה, לא מלחצים ופחדים בטכנוניים ולא מהאמריקאים. לא לנסות לחקות תרבויות זרות, לדעת שהאמת נמצאת אצלנו ולא בשום מקום אחר. הקביה רוצה שנבטח בו ולא בקולות ג. עלינו להשתחרר מכל מיני מחשבות ותפיסות מוטעות שהשתרשו במהלך כל שנות הגלות אצלנו. **הבה נשתחרר ונסיר מעלינו את שלטון יצר הרע. בואו נהיה חופשיים ובני חורין אמיתיים ואז נהיה עם חופשי בארצו, זרע קודש. לא רק עובד ד' אלא עבד ד' מתוך רצון, שמחה ואהבה.**

שומרים אנו את חוקת חג המצות, רשמי הגאולה חוזרים; בכוח זה לא הספיק בצקם של אבותינו להחמץ, בכוח זה גם בצקם של בנינו לא יחמץ לעולם" (אליהו הראיה, זכ)

